

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a [] által képviselt **Intrum Justitia Követeléskezelő Zrt.** (1138 Budapest, Váci út 144-150.) felperesnek – a dr. Mándli Ádámné dr. Pethő Annamária (9021 Győr, Árpád út 31. II. emelet 2.) ügyvéd által képviselt alperes ellen kölcsön és járulékai iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt **2.P.53.517/2018.** számon folyó perben a 2019. május 23. napján hozott 15. sorszámú ítélet ellen az alperes részéről 17. sorszámú előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Mellőzi a másodfokú bíróság az alperes elsőfokú perköltségfizetési kötelezését, és helyette a felperest kötelezi arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 218. 400 (kétszáztizennyolcezer négyszáz) Ft együttes első-és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 1.410.447 forintot és annak 2013. augusztus 29-étől a kifizetésig 13,6% kamatát és 334.798 forint perköltséget.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását, felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tényelődadások és bizonyítékok alapján tévesen állapította meg a tényállást, amely alapján téves jogkövetkeztetésekre jutott, az egyes bizonyítékokat azok tartalmával ellentétesen mérlegelt, így az általa meghozott ítélet súlyosan jogszabálysértő.

Arra hivatkozott, hogy az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos alperesi érvelést az elsőfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, és nem indokolta részletesen, hogy mi alapján állapította meg, hogy az árfolyamkockázatot az alperesi fogyasztó köteles viselni teljes mértékben.

Ismételten hangsúlyozta, hogy a perbeli szerződés az árfolyamkockázat körében semmilyen rendelkezést nem tartalmaz. A felperes által csatolt ÁSZF az árfolyamkockázat viselésének körében 8.1.pontjában rendelkezik. Ezen rendelkezés nem alapozza meg, hogy az árfolyamváltozás a törlesztőrészletekre van kihatással, valós, korlátlan mértékben terheli az ügyfelet, a futamidő alatt is bekövetkezhet és az adott esetben elveszíti a törlesztési képességét.

Hivatkozott a Kúria Konzultációs Testület április 10. napján tartott üléséről szóló Emlékeztetőre, melyet az elsőfokú eljárás során csatolt, idézte annak 3., 4., 8., 9.pontjaiban foglaltakat.

Hangsúlyozta, hogy az árfolyamkockázatról szóló megfelelő szintű tájékoztatást a felperes elmulasztotta. Hivatkozott a 2/2014.Polgári Jogegységi határozatban rögzítettekre, illetve a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.269/2016/4.számú döntésére mely rögzíti, hogy a tájékoztatás akkor megfelelő ha tartalmazza, hogy az árfolyamváltozás kockázatát kizárólag az adós viseli, és annak nincs felső határa.

Az ÁSZF-ben alkalmazott tájékoztatásból nem derül ki egyértelműen, hogy az árfolyamváltozásból eredő kockázatot az adós kizárólagosan viseli, az pedig egyáltalán nem derül ki, hogy milyen hatással van a törlesztőrészletekre, és arra sem tartalmaz utalást, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa.

A Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 10-i emlékeztetője szerint önmagában az a körülmény, hogy az árfolyam kockázati tájékoztató csak különböző okiratokban, jelen esetben az ÁSZF-ben szerepel megalapozza az árfolyamkockázat fogyasztóra hárításának tisztességtelenségét, és ezáltal csak a kereset elutasításának lehet helye.

A Ptk. 209. § (4) bekezdése szerint az általános szerződési feltétel és a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt feltétel tisztességtelenségét önmagában az is megalapozza, ha feltétel nem világos vagy nem érthető. Az Európai Unió által megfogalmazott fogyasztóvédelmi irányelvet és a magyar jogalkalmazók által is vizsgálandó követelményeknek és a Hpt. 203. § (7) bekezdésében foglaltaknak nem felel meg az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás, amelyet a felperes nyújtott.

Továbbra is fenntartotta, perbeli szerződés nem tartalmazza a THM teljes összegét. E körben előterjesztett érvénytelenségi kifogását fenntartotta. A szerződés az ügyleti kamatot évi 7, 87%-ban határozza meg, arra nem tér ki, hogy a THM számítása során mit vettek, illetve mit nem vettek figyelembe, amelynek eredményeként a szerződés sérti a Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontját.

A szerződésnek a THM pontos és helyes mértékét kell tartalmaznia. Az elsőfokú bíróság által rögzített indokolás nem tartalmazza, hogy a bíróság miért fogadta el a THM-et helyesnek.

Változatlanul állította, hogy a felmondás a szerződést a jövőre nézve megszünteti, mely alapján megszűnt szerződés esetén nincs lehetőség a szerződés rendelkezéseit alkalmazni vagyis a felperes részére éves 13,6% kamat alkalmazására is lehetőség van a szerződés felmondása után, a késedelem fogalmilag kizárt, hiszen a szerződés megszűnt, az időmúlás miatt bekövetkező pénzromlás végett a felperest a jegybanki alapkamat illeti meg. Ennek alapján az általa fizetendő összeg mérséklését kérte. Az elsőfokú bíróság ítélete e körben a Pp. 121. § (1) bekezdését sérti továbbá a Ptk. 321. §-át. Az elsőfokú bíróság ezen érvelését teljesen figyelmen kívül hagyta nem indokolta, hogy miért fogadta el a felperes által kért késedelmi kamat szerződés szerinti elszámolását.

A fellebbezés alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére a Pp. 252.§.(2) -(3) bekezdésében foglalt feltételek hiánya miatt indokot nem látott, mert az elsőfokú bíróság semmilyen lényeges eljárási szabályt nem sértett, és nincs szükség a bizonyítási eljárás megismétlésére vagy nagy terjedelmű bizonyítás felvételére sem.

Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének a fentiekre tekintettel nem volt indoka, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben bírálta felül és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a per eldöntése szempontjából releváns bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, arra alapított érdemi döntésével azonban nem érthetett egyet.

Az elsőfokú bíróság indokoltan állapította meg, hogy a perbeli kölcsönszerződés a DH1 és DH 2 törvények hatálya alá esett. Az alperesi vitatásra tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan járt el akkor, amikor ítéletében elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperesi jogelőd a szerződéses ügyletben feltárta-e az ügyfelet érintő kockázatot, azaz az árfolyamkockázat ismertetése megfelelően megtörtént-e az alperes irányába.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás és a rendelkezésére álló iratok alapján alaptalanul állapította meg, hogy a felperes a rá háruló tájékoztatási kötelezettségnek eleget tett.

A perbeli kölcsönszerződés elválaszthatatlan részét képező általános szerződési feltételek 8.1.pontja azt tartalmazza, hogy a kölcsönösszeg folyósításának időpontjáig bekövetkező árfolyamváltozás következtében a kölcsönösszegnek a kölcsönszerződésben meghatározott pénznemben kifejezett értéke alapján a táblázatban levezetett konverziós összefüggés szerint megváltozhat. A kölcsönösszegnek a kölcsönszerződés pénznemében megállapított értéke megváltozásával egyidejűleg a törlesztőrészeket kölcsönszerződés pénznemében megállapított értéke is ismételt megállapításra került. A 8.2.tartalmazza, hogy az árfolyamváltozás kockázatát az ügyfél köteles viselni.

Az elsőfokú bíróság helytállóan idézte a Hpt. 203. §-ban foglaltakat, és a 2/2014 Polgári jogegységi határozat 1. pontjában rögzített szempontokat.

A másodfokú bíróság a továbbiakban kiemeli, hogy ha a fogyasztó az árfolyamkockázat valós tartalmáról nem kapott világos és érthető tájékoztatást, az árfolyamkockázat telepítése teljes egészében tisztességtelen, vagyis a fogyasztó a 93/13/EGK irányelv 6.cikkének (1) bekezdése alapján egyáltalán nem kötelezhető az árfolyamkockázat viselésére. Ez az álláspont felel meg a 2/2014. Polgári Jogegységi Határozat 1. pontja második bekezdése szövegének, amely együttesen vizsgálendő elemként sorolja fel a szerződés megfogalmazását és a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatást.

Az alperes helytállóan hivatkozott az Európai Unió Bírósága által hozott C-51/17. Számú döntésben foglaltakra.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a peres felek által megkötött szerződés Általános Szerződési Feltételeinek 8. pontjában foglalt tájékoztatás megfelel a jogszabályi, illetve az Európai Unió Bírósága által meghozott döntésekben foglalt szempontoknak.

A másodfokú bíróság kiemeli, hogy az EUB C-51/17. számú döntés lényegében a 2/2014. PJE határozattal és az azon alapuló joggyakorlattal lényegileg egyező kritériumokat fogalmazott meg a fogyasztóknak nyújtandó tájékoztatás értékeléséhez. A Kúria Konzultációs Testülete 2019. április 10-ei üléséről kiadott emlékeztető szerint az árfolyamkockázat viselésével kapcsolatos tájékoztatás elmaradása, vagy nem megfelelő volta esetén tisztességtelen, és így érvénytelen a szerződésnek az a rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot a fogyasztó viseli. Mivel ez a főszolgáltatás körébe tartozó szerződési rendelkezés, ennek érvénytelensége az egész szerződés érvénytelenségét eredményezi, aminek következtében a fogyasztó nem kötelezhető az árfolyamkockázat viselésére (3. pont). A 4. pont szerint nem minősül megfelelő tájékoztatásnak, ha az árfolyamkockázat viselése csak kikövetkeztethető a szerződés egyes rendelkezéseiből, vagy több különböző okiratban szereplő rendelkezések együttes értelmezése alapján. A 8. pont szerint a tájékoztatás akkor megfelelő, ha abból kitűnik, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa, vagyis a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet, valamint ha abból az is kitűnik, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhetsen. A 9. pont szerint a tájékoztatásból egyértelműen ki kell tűnnie nem csak annak, hogy az árfolyamváltozással számolni

kell, hanem annak is, hogy az nem elhanyagolható mértékű kockázatot jelent, és nem csak elhanyagolható mértékben növelheti a törlesztőrészleteket.

Az ÁSZF 8. pontjában rögzített tájékoztatás nem felel meg a világosság és érthetőség követelményének. A tájékoztatás akkor lett volna tisztességes amennyiben kiderült volna belőle, hogy gazdaságilag nehezen viselhető válik az adósnak a hiteltörlesztése, megállapítható az árfolyamváltozás fogalma, továbbá, hogy az árfolyam változása kihat a hitel tőkeösszegére és a részletekre is, továbbá, hogy az árfolyamkockázat miatt a tartozás és a törlesztőrészletek mértéke vagy a törlesztés futamideje korlátlanul megnőhet, illetve, hogy az ebből eredő kockázat kizárólag az adósta terheli. Az árfolyamváltozás és a tartozás, valamint a törlesztőrészletek lehetséges változása közötti összefüggés és működési mechanizmus is megállapítható.

A perbeli tájékoztatást nem felel meg az EUB döntéseiben megfogalmazott szempontoknak és a Kúria jogegységi határozatainak sem. Ez azt eredményezi, hogy a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése alapján a támadott kikötés tisztességtelen, ebből következően ennek az érvénytelenségét eredményezi. Mivel az árfolyamkockázat viselése az alperes ellenszolgáltatásának mértékét alapvetően befolyásolja, ezért az erre vonatkozó kikötések tisztességtelensége miatt a szerződés teljes érvénytelensége állapítható meg. Az érvénytelen kölcsönszerződés alapján kölcsön jogcímén előterjesztett keresetnek ily módon nincs jogalapja.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta az 1952. évi III. törvény a Polgári Perrendtartásról (Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján a keresetet elutasította.

A másodfokú bíróság döntése nyomán a felperes teljes egészében pervesztes lett, ezért a Pp. 239. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperest képviselő ügyvéd 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, továbbá 4/A. § alapján megállapított 210.400 Ft ügyvédi munkadíjat, mely 27% áfát tartalmaz, továbbá 8.000 Ft útiköltséget összesen 218.400 Ft együttes első-, és másodfokú perköltséget.

Budapest, 2020. január 29.

dr. Szecskóné dr. Kiss Adrienn s.k., dr. Schöner Nóra Enikő s.k.,
a tanács elnöke előadó bíró

dr. Oros Ágnes Katalin s.k.,
bíró